

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorum Vita, Moribus, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Cap. IX. Maximvs Olim Clericorum honor.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

sione stabilirentur & confirmarentur, supra quidem ostensum est, sed id etiam manifestum exepist. Verba-
ni Pontificis ad omnes Episcopos, vbi post alia Cle-
ricos alloquens, vt refertur 12. quæst. 1. c. 9. Scimus,
Quicumque, ait, vestram communem vitam susceptam ha-
bet, & vouit se nihil proprium habere: videat ne pollicitatio-
nem suam irritam faciat, sed hoc quod Domino pollicitus est,
fideliter custodiat, ne damnationem sibi, sed præmium acqui-
rat, quoniam melius est non vouere, quam votum, prout me-
lius potest, non perficere. Quod & perspicue docet San-
ctus Augustin. serm. 1. de communi vita Clericorum,
qui est 49. de diuersis. Qui societatem, inquit, commu-
nis vite iam susceptam, qua laudatur in Actibus Apostolorum,
deserit, à voto suo cadit, & à professione sancta cadit. Obser-
uet iudicem scilicet Deum, non me, ego ei non aufero clerica-
tum. Quantum sit periculum ante oculos eius posui: faciat qd
vult, ego scio quantum mali sit profiteri sanctum aliquid nec
implere. Vouere, inquit Psalm. 75. v. 12. & reddite Domino
Deo vestro. Et Eccl. 5. v. 4. Melius est non vouere, quam voue-
re & non reddere. Clericus duas res professus est, & sanctita-
tem & clericatum. Interius sanctitatem: nam clericatum
propter populum suum Deus imposuit ceruicibus ipsius, cui ma-
gis onus est, quam honor. Sed quis sapiens & intelligit hæc?
Psalm. 106. v. 43. ergo professus est sanctitatem, professus est
communiter viuendi societatem & professus est, quam bonum
& quam iucundum habitare fratres in vnum Psalm. 132. v. 1.

CAP. IX.

MAXIMVS OLIM CLERICO-
rum honor.

§ ET quidem eiusmodi clericatum propter religi-
osam & Apostolicam vitam, tum propter fru-
ctum, quem in Ecclesia proferebant: Christianum si-
quidem

quidem populum baptizabant, catechismis & concionibus crudiebant, sacramentis præsertim pœnitentiæ & Eucharistiæ pascebant, sacrificiis & precib. Deo commendabant, in summo honore & precio erant, quemadmodum ostendit S. Hier. epist. 1. ad Heliodorum c. 7. toto, & epist. 10. ad Furiam c. 1. ita ut id ætatis è Monachismo ad Clericatum tanquam ex inferiori gradu ad superiorem fieret ascensio. Hinc S. Hieron. epist. 4. ad Rusticum monachum c. 8. & refertur 16. q. 1. c. 26. Sic viue. Sancti, inquit, sunt Clerici & omnium vita laudabilis. Ita ergo age & viue in monasterio, ut Clericus esse merearis, ut adolescentiam tuam nulla sorde commacules, & ad altare Christi, quasi de thalamo virgo procedas, & habeas deforis bonum testimonium, feminaq; nomen tuum nouerint, & vultum tuum nesciant, cum ad perfectam ætatem veneris, si tamen vita comes fuerit: & te vel populus vel Pontifex ciuitatis in clerum eligeret, agito que clerici sunt, & inter ipsos sectare meliores: quia in omni conditione & gradu optimis mixta sunt pessima.

S. Id ipsum quod non nisi optimi monachi ad clericorum pmouerentur officium, fatetur suo de tempore S. Aug. epist. 76. ad Aurel. & habetur 16. q. 1. c. 36. Legi epistolam tuam. Ipsi, inquit, monachis facilis lapsus, & ordini clericorum indignissima sit iniuria, si desertores monasteriorum ad militiam clericatus eligantur, cum ex his qui in monasterio permanent, non tamen nisi probatiores atq; meliores in clerum assumere soleamus: nisi forte sicut vulgares dicunt: Malus choraula bonus Symptomachus est: ita idem ipsi vulgares de nobis iocabuntur dicentes: Malus monachus, bonus clericus est. Nimis dolendi, si ad tam rûinosam superbiam monachos surrigimus, & tam graui contumelia clericos dignos putemus, in quorum numero sumus, cum aliquando etiam bonus monachus vix bonum clericum faciat, si ad sit ei sufficiens continentia, & tamen desit instructio necessaria, aut personæ regularis integritas. Hæc idcirco à nobis me-

Nō nisi monachorum flos ad cleri dignitatem adscribatur.

Ab equis a l asinos & ab asinis ad equos. Cur ista de clericorum perfectione commemorata.

moria prodita sunt, vt intelligatur quanta fuerit p̄fcorum clericorum & canonicorum perfectio, eam-
que posteritas sic mentis oculis intueamur, vt & ad
eam quam proxime accedere elaboret, quod fiet, si
Dei, Ecclesiæ, p̄sidum suorum p̄ceptis morige-
ri, si integritatis & castimonie seruantissimi, si Eccle-
siasticis bonis non in luxum, non ad fastum & auari-
tiam abusi, sed honesta secundum status sui decen-
tiam sustentatione contenti, superflua ad Ecclesiæ or-
namentum, ad egentum subsidium atque ad alias pi-
as causas erogauerint.

CAP V T X.

*QV AS OB CAVSAS PAVLATIM CLERICI
à sanctioris vite instituto defecerint.*

§. **V**ERUM isti Clerici paulatim à sanctioris vite
disciplina ad laxiorem liberioremq; viuendi
rationem dilapsi sunt. Cujus laxamenti & discessio-
nis duæ potissimum occurrunt causæ: altera clero-
rum multiplicatio: quoniam cum ita creuisset popu-
lus Christianus, vt à paucis clericis administrari regi-
que non possit, & ad ipsius Ecclesiæ splendorem ta-
cere videretur, vt plures jam ministros haberet Prou.
14. v. 28. *In multitudine populi dignitas Regis, & in paucitate
plebis ignominia Principis, non ita potuit in tanto nume-
ro ille perfectionis ardor conseruari & euenit illud
Prophetæ: Multiplicasti gentem, non magnificasti latitiam.
Isa. 9. v. 3.* Altera causa: quo longius tempora à pri-
mo illo Ecclesiæ statu procedebant, eo magis & Dei
caritas in hominibus refrigescibat, & abundabat a-
mor sui, suorumque commodorum, ita vt nollent
se Ecclesiastico statui, sub tanta disciplina, & tam
tenui dieta mancipare, & fortassis, vt fit, in tanta
mul-